

4. St-575/2019

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

ZA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Vjerovnici:

- 1/ Elis Bakaj, Hrvatske mornarice 1K, Split, OIB: 69107914194,
- 2/ Adnan Zahirović, Plančićeva 8, Split, OIB: 63716419892,
- 3/ Danijel Zagorac, Sarajevska 46D, Split, OIB: 96318732595,
- 4/ Goran Sablić, Miroslava Krležje 1, Split, OIB: 05914463828,
- 5/ Ante Šuto, Matice Hrvatske 21, Zmijavci, OIB: 52738387507,
- 6/ Dragan Mitić, Antuna Branka Šimića 6, Split, OIB: 56697370814,
- 7/ Tomislav Mrkonjić, Domovinskog rata 101, Zmijavci, OIB: 48762321224,
- 8/ Mohammed Okechukwu Aliyu, Velebitska 1, Split, OIB: 48692487645,
- 9/ Nino Galović, Pantera 86, Milna, OIB: 09795033267,
- 10/ Ivan Matić, Mažuranićevo šetalište 10A, Split, OIB: 04399624570,
- 11/ Mateo Baturina, Držićeva 7, Solin, OIB: 71063584056,
- 12/ Karolis Chvedukas, Put Radoševca 12, Split, OIB: 93163964650,
- 13/ Dalibor Filipović, Vrljička 19, Split, OIB: 93828068714,
- 14/ Darko Butorović, Vlaška I 10, Milna, OIB: 61692176613,
- 15/ Frane Maglica, Obala kralja Tomislava 1, Kaštel Kambelovac, OIB: 10660164157,
- 16/ Antonio Samac, Dubrovačka 3A, Split, OIB: 40283021695,
- 17/ Božo Mikulić, Put brda 6, Split, OIB: 97001190602,
- 18/ Emilio Jerković, Drašnice 110, Drašnice, OIB: 86012140176,
- 19/ Ante Erceg, Put Sv. Ižidora 128, Split, OIB: 47093894876,
- 20/ Maksim Vitus, Hrvatske mornarice 1K, Split, OIB: 25889040114,
- 21/ Toni Glavaš, Biokovska 8, Split, OIB: 70999641010,
- 22/ Šime Veršić, Kavanjinova 14, Split, OIB: 49526803811,
- 23/ Zoran Roglić, Vukovarska 199, Split, OIB: 71967777936,
- 24/ Amer Dupovac, Trščanska 22, Split, OIB: 26434347877,
- 25/ Bruno Galić, Domovinskog rata 17, Solin, OIB: 32909086731,
- 26/ Ivan Brdar, Ivana Gundulića 40, Split, OIB: 51488186668,
- 27/ Tomislav Duka, Šibenska 3, Split, OIB: 11427681208,

svi zastupani po punomoćniku Bori Rajić, odvjetniku u Splitu,
Hrvatske mornarice 1/J

Dužnik: RNK SPLIT s.d.d., Hrvatske mornarice 10, Split, OIB: 19808345315

REVIZIJA VJEROVNIKA

Protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske,
broj 73 PŽ-1647/2021-2, od 13. travnja 2021. godine

1. Protiv uvodno citiranog rješenja imenovani vjerovnici u zakonskom roku podnose reviziju, jer odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-1647/2021, od 13. travnja 2021. godine, odbijene su kao neosnovane žalbe imenovanih vjerovnika te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu, broj St-575/2019-133, od 16. veljače 2021..

2. Vjerovnici u prvom redu navode da je člankom 19. st. 8. Stečajnog zakona (N.N. 71/2015 i 104/2017) propisano da se u predstečajnom i stečajnom postupku ne može podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka, a revizija se može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekoga materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana.

Člankom 399. st. 2. Zakona o parničnom postupku, propisano je da se revizija propisana posebnim zakonom (u ovom slučaju to je Stečajni zakon) smatra revizijom iz članka 382. tog zakona.

3. Vjerovnici postavljaju pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana koje glasi:

S obzirom da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, broj St-114/2019-5, od 29. travnja 2019. obustavljen predstečajni postupak nad ovim istim dužnikom te je to rješenje potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-3642/2019-2, od lipnja 2019., da li je Trgovački sud u Splitu, po službenoj dužnosti bio dužan nastaviti taj postupak i donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad ovim dužnikom, odnosno u ovom postupku donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad ovim dužnikom?

Dokaz: - pregled rješenja Trgovačkog suda u Splitu, broj St-114/2019-5, od 29. travnja 2019.,

- pregled rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-3642/2019-2 od 11. lipnja 2019.,

3.1 Naime, člankom 64. stavak 2. Stečajnog zakona (N.N. 71/15, 104/17) propisano je da će sud u slučajevima iz stavka 1. tog članka (u slučaju obustave otvorenog predstečajnog postupka) po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, osim ako utvrdi da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima.

Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, broj St-114/2019-5, od 29. travnja 2019. obustavljen je predstečajni postupak nad ovim istim dužnikom te je to rješenje potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-3642/2019-2, od lipnja 2019., nakon čega je Trgovački sud u Splitu, po službenoj dužnosti bio dužan nastaviti taj postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad ovim istim dužnikom.

Dokaz: - pregled rješenja Trgovačkog suda u Splitu, broj St-114/2019-5, od 29. travnja 2019.,

- pregled rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-3642/2019-2 od 11. lipnja 2019.,

3.2. Nadalje, člankom 16. st. 7. Stečajnog zakona (N.N. (104/17) propisano je da ako su podnesena dva ili više prijedloga za otvaranje predstečajnog ili stečajnog postupka, sud će za sve prijedloge provesti jedinstveni postupak i donijeti zajedničku odluku, tako da je jasno da je predmetni postupak trebao biti pripojen predmetu ovog suda broj St-114/2019, u kojem je već pravomoćno obustavljen predstečajni postupak nad ovim istim dužnikom, jednako kao i postupak koji se povodom prijedloga Financijske agencije od 04.10. 2019. vodio kod ovog istog suda, pod brojem St-465/19, te da je nakon toga sud trebao donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad ovim dužnikom.

Danas kad postoji sistem pretraživanja e-oglesne ploče i predmeta putem OIB-a dužnika na vrlo jednostavan način se mogu utvrditi svi postupci koji se vode protiv istog dužnika, tako da vjerovnici mogu samo kazati da je teško za povjerovati da prvostupanjski suda za obustavu predstečajnog postupka nad ovim istim dužnikom nije znao.

Vjerovnici mogu samo sa žaljenjem kazati da ih iznenađuje postupanje suda prvog i drugog stupnja jer je prvi prijedlog za pokretanje predstečajnog postupka nad ovim istim dužnikom podnijet dana 24. 07. 2017. godine, dakle prije gotovo 4 godine.

Isto tako, u konkretnom slučaju uopće nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje predstečajnog postupka nad dužnikom, nego je nad istim trebao biti pokrenut stečajni postupak jer je predmetni dužnik prezadužen i nesposoban za plaćanje već više godina, što je potvrđeno i u ovom postupku.

4.1. Nadalje, vjerovnici postavljaju pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana koje glasi:

Da li je imenovanim vjerovnicima kao profesionalni nogometašima i trenerima nogometnog kluba RNK Split, trebalo priznati status zaposlenika u predmetnom predstečajnom postupku i/ili ih svrstati u posebnu skupinu vjerovnika kojima bi se u cijelosti priznala i namirila njihova potraživanja?

Da li profesionalnim nogometašima treba priznati status radnika u nogometnim klubovima nad kojima se pokreće predstečajni ili stečajni postupak, s obzirom da je osnovna značajka radnog odnosa da osoba u određenom razdoblju obavlja usluge za i pod vodstvom druge osobe, u zamjenu za koju prima naknadu, bez obzira na formalnu kategorizacija kao samozaposlene osobe prema nacionalnom pravu (što je slučaj s profesionalnim sportašima u RH)?

Naime, u predstečajnom postupku koji je vođen nad Hrvatskim nogometnim klubom CIBALIA Vinkovci, OIB: 83797170458, rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, broj 13 Stpn-36/15-8, odobrena je predstečajna nagodba kojom su profesionalni igrači i treneri tog kluba svrstani u posebnu grupu vjerovnika - Ostali vjerovnici, podgrupu D, kojima se dužnik obvezao isplatiti priznata potraživanja u 100 % iznosu i u roku od 3 godine.

Isto tako, u predstečajnom postupku koji je vođen nad Nogometnim klubom OSIJEK, iz Osijeka, OIB: 27094855993, rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, broj Stpn-215/14-12, odobrena je predstečajna nagodba kojom su profesionalni igrači i treneri tog kluba svrstani u 3. Grupu vjerovnika - Ostali vjerovnici podgrupa A kojima se dužnik obvezao isplatiti priznata potraživanja u 100 % iznosu i to do točno određenog roka.

U predmetnom postupku imenovani vjerovnici kao bivši profesionalni nogometaši i treneri svrstani su u istu skupinu kao i svi ostali vjerovnici s tražbinama preko 10.000,00 kuna, a nije im priznat ni status radnika u ovom postupku.

S obzirom da je u predstečajnim postupcima nad dva hrvatska nogometna kluba profesionalnim nogometašima i trenerima priznat poseban status te su oni svrstani u posebnu kategoriju vjerovnika kojima će se njihova potraživanja isplatiti u 100 % iznosu, a u predmetnom postupku profesionalni nogometaši i treneri su svrstani u svrstani zajedno s ostalim vjerovnicima čije tražbine prelaze 10.000,00 kuna te će im biti isplaćeno samo 30 %

njihovih potraživanja, jasno je da je ovo pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana.

Dokaz: - pregled rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, broj 13 Stpn-36/15-8,
- pregled rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, broj Stpn-215/14-12,

4.2. Vjerovnici navode da sukladno članku 66. Stečajnog zakona (N.N. 71/15 i 104/17) predstečajni postupak ne utječe na tražbine radnika iz radnog odnosa te da jim je u ovom postupku trebalo priznati status radnika.

Naime, vjerovnici su profesionalni nogometaši i treneri koji su s dužnikom imali zaključen Ugovor o profesionalnom igranju ili treniranju.

Člankom 8. st. 3. Zakona o sportu (N.N. 71/06, 150/08, 124/10, 124/11, 86/12, 94/13, 85/15, 19/16) propisano je da se status profesionalnog sportaša kao i njegova prava i obveze uređuju aktima nacionalnog sportskog saveza, a u konkretnom slučaju to je Hrvatski nogometni savez (dalje u tekstu: HNS).

Notorna je činjenica da igrač može biti registriran isključivo za jedan klub za kojeg igra, a za profesionalne sportaše praksa Europskog suda za ljudska prava u Strasbourgu zauzela je stav da su to sportaši koji imaju pisani ugovor s klubom kojeg je registriralo nadležno tijelo nacionalnog sportskog saveza i koji je za svoje igranje plaćen više nego što iznose troškovi koje je on stvarno imao.

Isto tako, Europski sud u Luxembourgju je još u predmetu *Union Royale Belge des Sociétés de Football Association ASBL v Jean-Marc Bosman* (1995) C-415/93, zauzeo jasan stav da se profesionalni igrači - (u tom slučaju nogometaši) imaju smatrati radnicima.

Da su profesionalni igrači radnici zaposleni kod određenog sportskog kluba jasno upućuje i činjenica da oni istovremeno ugovor o profesionalnom igranju mogu zaključiti isključivo s jednim sportskim klubom i da ih taj klub plaća za njihovo igranje, što ih stavlja u položaj radnika u klubu i čini ih ovisnima upravo o tom klubu s kojim su potpisali ugovor o profesionalnom igranju.

S obzirom da je Republika Hrvatska član Europske unije, jasno je da se profesionalnim sportašima mora priznati status zaposlenika u sportskim klubovima s kojima su potpisali ugovore o profesionalnom igranju.

Dokaz: - po potrebi pregled Pravilnika o statusu i registracijama igrača HNS-a,
- pregled presude Suda Europske unije, C-415/93, od 15. prosinca 1995.,
- pregled znanstvenog rada Dr. sc. Andrijane Bilić i Vanje Smokvina, mag. iuris, UDK: 347.4:796 (4)

4.3 Nadalje, sukladno praksi Suda Europske unije u Luxembourgju, u tumačenju pojma "radnik" može se ukratko reći da je za ocjenu je li neka osoba radnik potrebno uzeti u obzir obavlja li ta osoba tijekom određenog razdoblja posao osobno (što u svakom slučaju obavljaju profesionalni sportaši) a u korist druge osobe i prema njenim uputama (u konkretnom slučaju to je Klub za kojeg je tužitelj bio registriran i s kojim je imao potpisan Ugovor o igranju) za koji u zamjenu dobiva naknadu (koja je predmet ove tužbe) uz postojanje subordinacije (što ne treba posebno obrazlagati jer je igračima u kolektivnim sportovima u svakom slučaju nadređen trener i uprava Kluba) pri čemu nije bitno kako se ugovori nazivaju u nacionalnim zakonodavstvima, **a pravna priroda radnog odnosa prema nacionalnom pravu nema utjecaj na status radnika u smislu prava EU-a.**

Dokaz: - pregled znanstvenog rada Mr.sc. Iris Gović, dipl.iur., UDK 331.55,
Utjecaj pojma radnika u praksi Suda EU-a na primjenu Zakona o radu "Pravo i porezi", br. 7-8/19 i 9/19-drugi dio,

4.4. Nadalje, u predmetu C-232/09, od 11. listopada 2010., Sud EU-a ističe da se u skladu s ustaljenom sudskom praksom, pojam "radnik" u smislu Direktive 92/85 ne može tumačiti drugačije prema svakom nacionalnom pravu i mora se definirati u skladu s objektivnim kriterijima koji razlikuju radni odnos u odnosu na prava i dužnosti dotičnih osoba te **da je osnovna značajka radnog odnosa da osoba u određenom razdoblju obavlja usluge za i pod vodstvom druge osobe, u zamjenu za koju prima naknadu, a formalna kategorizacija kao samozaposlene osobe prema nacionalnom pravu (što je slučaj s profesionalnim sportašima u RH) ne isključuje mogućnost da se osoba može tretirati kao radnik u smislu Direktive 92/85 ako je neovisnost te osobe samo fiktivna, čime se prikriva radni odnos u smislu te Direktive.**

Isto tako, u predmetu C-147/17, od 20. studenog 2018. godine Sud EU-a zaključuje da radni odnos pretpostavlja postojanje podređenosti između radnika i njegovog poslodavca, što u konkretnom slučaju ne bi trebalo biti sporno jer su igrači u podređenom položaju u odnosu na Klubove i trenere po čijim uputama postupaju.

Isto tako, na podređenost upućuje i činjenica da igrač istovremeno može biti registriran samo za jedan klub.

Na isti zaključak upućuje i niz drugih odluka koje se navode u znanstvenom radu Mr.sc. Iris Gović, dipl.iur., UDK 331.55, *Utjecaj pojma radnika u praksi Suda EU-a na primjenu Zakona o radu* –"Pravo i porezi", br. 7-8/19 i 9/19.

Dokaz:-pregled predmeta C-232/09, od 11. 10. 2010., Suda EU-a,

- pregled predmeta C-147/17, od 20. studenog 2018., Suda EU-a,
- pregled znanstvenog rada Mr.sc. Iris Gović, dipl.iur., UDK 331.55, *Utjecaj pojma radnika u praksi Suda EU-a na primjenu Zakona o radu* "Pravo i porezi, br. 7-8/19 i 9/19,

4.5. Isto tako, slobodno se može kazati da su ograničenja rada profesionalnih sportaša daleko veća nego li su ograničenja rada radnika zaposlenih kod određenog poslodavca.

Naravno da zakonodavac kod izrade i pisanja zakonskih propisa nije u mogućnosti predvidjeti sve životne situacije na koje se apstraktna pravna norma odnosi, radi čega je potrebno apstraktnu pravnu normu i primjenjivati na određeni slučaj te tu pravnu normu tumačiti u skladu s ciljem te pravne norme.

U svakom slučaju cilj Stečajnog zakona i članka 66. tog zakona je da se osobama koje su zaposlenici pravnih osoba nad kojima se provodi predstečajni postupak osigura povoljniji položaj u odnosu na sve ostale vjerovnike, jer oni svojim radom u određenom razdoblju doprinose samoj opstojnosti dužnika nad kojima se provodi taj postupak, a na jednak način toj opstojnosti u konkretnom slučaju su doprinosili i profesionalni igrači koji su nastupali za RNK SPLIT jer bez njih se taj klub u određenom razdoblju uopće ne bi mogao natjecati.

Dokaz: - pregled presude Suda europske unije, C-415/93, od 15. prosinca 1995.,

4.6. Zbog navedenog imenovani vjerovnici smatraju da su predmetnim odlukama stavljeni u neravnopravan položaj prema ostalim radnicima u Republici Hrvatskoj jer im kao profesionalnim sportašima, koji istovremeno mogu nastupati samo za jedan nogometni klub, nije priznat status radnika u predmetnom predstečajnom postupku nad dužnikom RNK SPLIT, radi čega su postavljena pravna pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana.

5.1. Nadalje, imenovani vjerovnici postavljaju i daljnje pitanje važno za pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana koje glasi:

Da li sud mora odbiti Plan financijskog i operativnog restrukturiranja ako se tim planom umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi oni razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika?

Naime, imenovani vjerovnici navode da se predmetnim Planom financijskog i operativnog restrukturiranja umanjuju prava ovih vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika.

Naime, u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom RNK Split, sukladno članku 15. st. 4. FIFA Disciplinskog kodeksa (engl. FIFA Disciplinary code) kojeg se može pronaći na sljedećoj poveznici:

<https://resources.fifa.com/image/upload/fifa-disciplinary-code-2019-edition.pdf?cloudid=i8zsiK8xws0pyl8uay9i>, igrači imaju pravo na naplatu 100 % svog potraživanja u tom disciplinskom postupku protiv bilo kojeg nogometnog kluba koji bi imao sjedište na istoj adresi i nastupao na istom nogometnom igralištu, što znači da se u slučaju stečaja nad ovim dužnikom ne bi mogao registrirati niti jedan nogometni klub koji bi nastupao na ovom stadionu bez da se prethodno podmire potraživanja igrača koji su nastupali za RNK SPLIT.

5.2. Nadalje, u slučaju stečaja nad RNK Split, raniji igrači koji su bili registrirani za ovaj klub imaju pravo podnijeti FIFPro nogometnom sindikatu zahtjev za isplatu njihovih potraživanja iz fonda solidarne pomoći, u kojem slučaju im iz tog fonda može biti isplaćeno do 50 % potraživanja koja im se priznaju u stečajnom postupku, o čemu se podaci mogu pronaći na poveznici:

<https://www.fifa.com/who-we-are/legal/professional-football-department/fifa-fund-for-football-players/>.

Dakle, u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika svi igrači i nogometni treneri bi nakon stečaja RNK Split naplatili priznata potraživanja u iznosu od minimalno 50 %, dok je predmetnim planom predviđena isplata iznosa od 30 % priznatih potraživanja i to u roku narednih 6 godina, uz poček od godinu dana.

Ovdje treba posebno napomenuti da je većina igrača i nogometnih trenera, koji su kao vjerovnici prijavili svoja potraživanja u predmetnom postupku predstečajne nagodbe, u sustavu PDV-a te da su bili obveznici plaćanja PDV-a po izdanim računima, što znači da je većina već platila PDV na puni iznos izdanih računa, odnosno prijavljenih potraživanja, što znači da je igrač koji je npr. prijavio potraživanje u iznosu od 100.000,00 već platio PDV od 20.000,00 kuna, a predstečajni dužnik bi tom igraču i nogometnom treneru nakon sklopljene predstečajne nagodbe isplatio 30 % ovog potraživanja, odnosno iznos od 30.000,00 kuna i to u roku od 6 godina.

Ako se zna da su predmetna potraživanja nastala tijekom 2016. i 2017. godine, tada je jasno da će po predloženom Planu restrukturiranja igrači naplatiti ovaj dio potraživanja praktično nakon 10 godina od njegovog nastanka, pa kada se uračuna pad vrijednosti novca u tom razdoblju, jasno je da će igrači i treneri od cijelog potraživanja namiriti isključivo PDV kojeg su već platili po izdanim računima.

Nadalje, sukladno predmetnoj predstečajnoj nagodbi, RNK Split se nakon zaključenja predmetne nagodbe neće moći natjecati u I., II. i III., Hrvatskoj nogometnoj ligi, a to iz razloga što prema važećem Pravilniku o licenciranju klubova Hrvatskog nogometnog saveza za I., II. i III. Hrvatsku nogometnu ligu, - Financijski kriterij F.03, tražitelj licence mora dokazati da na dan 31. ožujka koji prethodi licenciranoj natjecateljskoj godini nema dospjelih obveza (kako je definirano čl. 27. Pravilnika) prema svojim zaposlenicima i državi - za doprinose i poreze, a u odnosu na ugovorne i zakonske obveze prema svojim zaposlenicima, a koje su nastale prije prethodnog 31. prosinca.

Članak 24. navedenog Pravilnika određuje **zaposlenike** na način da taj pojam uključuje sljedeće osobe:

a) **sve profesionalne igrače** sukladno važećem FIFA Pravilniku o statusu i transferima igrača i Pravilniku o statusu igrača i registracijama HNS-a, i

b) administrativno, **stručno**, medicinsko i sigurnosno osoblje u skladu s kriterijima A.01-A.17. tog Pravilnika, i

c) sve ostale zaposlenike koji imaju zaključen ugovor o radu s tražiteljem licence.ci na način da ukljupravilniku o licenciranju.

Iz navedenog je jasno da RNK Split nakon usvajanja predloženog plana restrukturiranja i zaključenja predstečajne nagodbe predviđene predmetnim planom, sve dok je na snazi navedeni Pravilnik o licenciranju klubova Hrvatskog nogometnog saveza, neće dobiti odobrenje, tj. licencu za nastup u I., II. ili III. Hrvatskoj nogometnoj ligi.

Upravo radi ovih razloga u predstečajnom postupku koji je proveden nad Nogometnim klubom Cibalia (Trgovački sud u Osijeku, posl. br. Stpn-36/2015) i Nogometnim klubom Osijek (Trgovački sud u Osijeku, posl. br. Stpn-215/14), igrači i treneri su svrstani u zasebnu skupinu vjerovnika za koje je predviđena isplata njihovih potraživanja u 100 %-tnom iznosu.

Iz navedenog je jasno, uvažavajući sve navedene kriterije i promišljajući o budućnosti RNK Split, da su igrači i treneri ovog nogometnog kluba trebali biti svrstani u poseban isplatni razred za koji treba predvidjeti isplatu 100 %-tnog iznosa priznatih potraživanja, jer se u protivnom ovaj nogometni klub, sve dok je na snazi ovakav Pravilnik o licenciranju klubova HNS-a, neće moći natjecati u I. II. i III. Hrvatskoj nogometnoj ligi, a samim time klub ne može računati ni na ostvarenje planiranih prihoda u narednom razdoblju od 6 godina.

5.3. Nadalje, iz predmetnog plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine, što je jedan od uvjeta za prihvaćanje plana restrukturiranja sukladno čl. 61. st. 1. SZ-a.

Naime, iz predloženog Plana i to računa dobiti i gubitka, razvidno je da je dužnik u 2018. godini ostvario ukupne poslovne prihode u iznosu od 543.432,00 kn, a 2019. godini u iznosu od 883.365,00 kn, dok je na kraju prethodne godine ostvario gubitak u ukupnom iznosu od -1.677.199,00 kn, s tim da treba istaknuti da je dužnik cijelo ovo razdoblje tj. još od 2017. godine u predstečajnom postupku, što znači da i u 2018. i 2019. godini nije podmirivao potraživanja koja su predmet ovog predstečajnog postupka.

Predmetnim Planom restrukturiranja dužnik je predvidio da će u godinama restrukturiranja ostvarivati godišnju dobit u iznosu od oko 2.800.000,00 kuna, odnosno do 2026. godine ukupno 14.315.514,49 kn.

Ako je dužnikov godišnji prihod u 2018. i 2019. godini bio manji od 1.000.000,00 kuna, doista je neracionalno očekivati da će dužnikov poslovni prihod u 2021. iznositi preko 10.000.000,00 kuna i da će ostvariti dobit od minimalno 2.800.000,00 kuna u ovoj i sljedećim godinama?

Isto tako, predmetnim planom poslovanja za razdoblje od 5 godina nakon provođenja predstečajnog postupka predviđeni su godišnji prihodi od poslovne djelatnosti od 4.247.304,00 kn i prihodi od postprodaje igrača iznosu od 2.072.000,00 kuna.

Međutim, iz poslovnih prihoda za 2018. i 2019. godinu koji su bili manji od 1.000.000,00 kuna, jasno je da je nerealno očekivati da će dužnikovi poslovni prihodi u narednim godinama narasti na planirani iznos od 4.247.304,00 kn.

Isto tako, nije jasno na čemu dužnik temelji plan prihoda od postprodaje igrača iznosu od 2.072.000,00 kuna.

Naime, svi igrači koji su do 2017. godine igrali za RNK Split, već danas su mahom prešli starosnu dob od 25 godina, tako da nije realno očekivati da će u budućnosti ostvariti značajnije nogometne transfere temeljem kojih bi dužnik ostvario pravo na solidarnu naknadu, a isto tako, dužnik u posljednje 4 godine nije stvorio niti jednog igrača za kojeg bi u budućnosti mogao ostvariti značajniju naknadu ili postprodaju.

Ako se dužnik narednih 6 godina ne bude natjecao u III., II ili I. Hrvatskoj nogometnoj ligi, nije jasno na koji način bi dužnik ostvario značajnije transfere svojih igrača iz IV. razreda hrvatskog nogometa (1. Županijska nogometna liga) jer već i igrači iz I. Hrvatske nogometne lige teško ostvaruju značajnije transfere, a o II. i III. Hrvatskoj nogometnoj ligi ne treba niti trošiti riječi.

6/ Radi navedenog imenovani vjerovnici predlažu da revizijski sud ukine rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj 73 PŽ-1647/2021, od 13. travnja 2021. i rješenje Trgovačkog suda u Splitu, broj St-575/2019-133, od 16. veljače 2021., i uputi sud prvog stupnja da nad imenovanim dužnikom otvori stečajni postupak.

U Splitu, 24. svibnja 2021. godine.